

PhDr. Simona Binková, CSc.
Středisko ibero-amerických studií
FF UK v Praze

Posudek diplomové práce

Denis Belucz, *Protestantismo en México 1872-1910*, Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Středisko ibero-amerických studií, Praha 2008, 105 str.

Diplomant si zvolil za téma své práce problematiku pronikání protestantských církví a víry do jinak převážně katolické země, jakou Mexiko od španělské conquisty bylo a je (odhlédneme-li od náboženského synkretismu a nativních kultů v koloniálním období, jež v určité míře přežívají dodnes). Podle oficiálních statistik se k římsko-katolickému vyznání v současné době hlásí okolo 89 % obyvatelstva – před sto a více lety byl tento podíl ještě větší (příslušný statistický údaj je v diplomové práci pro zkoumané období vyjádřen cifrou 0,5 % ve prospěch “minoritních náboženských vyznání”). Proto širší publikum nemívá o tomto fenoménu poněti a je užitečné se jím zabývat.

Denis Belucz, student Ústavu světových dějin FFUK se specializací na iberoamerikanistiku, využil svého ročního pobytu ve Španělsku v rámci programu Erasmus na Universidad Autónoma de Madrid ke shromáždění materiálu k tomuto tématu. Neměl pochopitelně přístup k archivním pramenům k dané problematice, ale mohl využít nad očekávání pestrou a početnou sekundární literaturu, jak o tom svědčí jeho závěrečný seznam použité literatury.

Svou práci člení do šesti zásadních oddílů plus úvodu a závěru. Vychází z období tzv. zákonů Reformy za vlády Benita Juáreze v 50. a 60. letech 19. stol. (kap. 2), ale hlavní pozornost upírá k prezidentskému období Lerda de Tejady (kap. 3) a Porfiria Díaze (kap. 4), tedy poslední třetiny 19. stol až do počátku mexické revoluce. Všimá si spjatosti pronikání protestantismu do Mexika s politickým liberalismem, vazby dobového antikatolicismu a opozice vůči autoritativnímu režimu Porfiria Díaze a specifík periferních oblastí Mexika, kde se protestantským vyznáním dařilo zakořenit (souvislosti s budováním železnice, důlní těžbou, městským a rodícím se industriálním prostředím severu – spíše než s venkovem vázaným na tradiční hospodářství haciend). Zvláštní kapitolu pak věnuje vzdělávacím cílům a úspěchům protestantských církví v daném období (kap. 5), otázce náboženství a politické opozice za Porfiriátu (kap. 6) a přechodu autoritativního režimu k revoluci roku 1910.

Práce D. Belucze mi připadá v několika ohledech pozoruhodná: za jazyk práce zvolil španělštinu (která je prakticky bezchybná, jak co se týče slovní zásoby, syntaxe, tak ortografie –až na výjimky–, s tím se čtenář málokdy setká i u rodilých mluvčích) a dokázal shromáždit velké množství literatury k poměrně málo frekventovanému tématu (cca sedm desítek titulů, s tím, že latinskoamerické publikace bývají ve Španělsku často těžko dosažitelné). Naopak překvapí, že z díla švýcarského badatele Jeana Pierra Bastiana, jehož některá díla mu rovněž neunikla, nezmiňuje dvě zásadní práce, jež se přímo váží k jeho tématu (*Historia del protestantismo en América Latina*, México 1990) - a jedna z nich se s ním dokonce překrývá, tematicky i chronologicky (*Los disidentes. Sociedades protestantes y revolución en México, 1872-1911*, México 1989 – na Universidad Complutense dokonce ve čtyřech exemplářích). Klad vidím i ve značné ucelenosti práce - místo hrozící mozaikovitosti a roztržitosti, která obvykle plyne ze snahy sesadit výsledky většího množství sekundární literatury (při nemožnosti opřít se o vlastní pramenný výzkum). Předkládaná práce podobným problémem netrpí, je až udivující její soudržnost a pevná linie.

K drobným nepřesnostem: francouzské intervenční oddíly v Mexiku (intervence zahájena r. 1861 za spoluúčasti Velké Británie a Španělska) nelze líčit jako „francouzské oddíly Maxmiliána Habsburského“ (str. 11); zdůrazňovaný akcent na korporativnost příslušnosti ke katolické církvi (str. 54, 58) a naopak na individuální pojetí protestantských věřících je poněkud rozmělněn poznámkou, že nové náboženské směry byly výrazněji akceptovány v případě, že se k nim přiklonily místní autority (str. 55). Na str. 66 a 67 jsou snad přehozeny citáty týkající se vyučování a sportu. U přílohy (Protestantská periodika) chybí zdroj informace. V poznámkách pod čarou v kombinaci se soupisem literatury stačí k identifikaci zdroje opravdu jen jméno autora a rok publikace – další značení písmeny (a, b, c) se neuzívá, s výjimkou toho, že v témže roce bylo vydáno více titulů téhož autora. V jinak velmi střízlivě psané práci překvapí výrok: „[Stephens] byl, naneštěstí pro sebe, zavražděn...“ – naštěstí zcela ojedinělý.

Jak jsem již uvedla, práce, byť jen kompilačního charakteru, splňuje představy o inteligentně sestavené diplomové práci vybavené odpovídajícím poznámkovým aparátem a dalšími náležitostmi. Proto ji doporučuji k obhajobě.

Simone Zihl

V Praze, 17.9.2008